

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXVII (31)

Štev. (No.) 42

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

19. oktobra 1978

VELIČINA 29. OKTOBRA

Svobodne slovenske skupnosti v Sloveniji v svetu se letos pripravljamo na slovesno praznovanje 60.letnice slovenskega narodnega praznika 29. oktobra. Od Kanade na severu preko ZDA do Argentine na jugu ameriške celine bo praznovanje še posebej slovesno, saj imamo Slovenci na tem delu sveta to neprecenljivo srečo, da delamo in živimo v popolni svobodi za naše narodne ideale. Na ameriški celine smo tudi najštevilnejši svobodni Slovenci in edini, ki se brez ovir in zaprek lahko izživljamo v slovenstvu v njegovi neskaljeni obliki, kakor se skoro nikdar niso mogli naši predniki. Še več: sedaj nas pri življenju za slovenstvo ne vežejo ne državne meje, ne prostor, ne čas. Svobodni slovenski duh veje, kjer hoče. Ali se kdaj vprašamo, kaj bi za takšno možnost dal marsikateri Slovenec v matični domovini, ki misli s svojo glavo in čustvuje s svojim srcem, pa mu tega ne dovoli tuja, uvožena marksistična učenost komunistične partije?

V oglasu v tej številki našega tednika beremo poziv vsem Slovincem v Buenos Airesu in vabilo na vseslovensko manifestacijsko zborovanje v Slovenski hiši 28. oktobra t. l. Gre za poziv na udeležbo vseh, žena in deklet, mož in fantov, mladine in odraslih. Gre za vabilo vsem, ki slovensko čutimo, ki nosimo v sebi slovenske ideale, ki smo prežeti demokratičnosti, ki smo Slovenci, bodisi rojeni v „stari“ domovini ali pa rojeni v „novi“ domovini. Vsi skupaj pripadamo in spadamo v Slovenijo v svetu, po krvi, po svojem rodu. Zato se bomo tega vseslovenskega — in poudarek je na „vseslovenski“ — manifestacijskega zborovanja udeležili prav vsi: predstavniki društev, organizacij, ustanov, funkcionarji in člani, ker smo Slovenci.

Pred 60 leti smo Slovenci obrnili nov list v svoji zgodovini. In obrnili smo ga demokratični Slovenci. To zgodovinsko dejstvo ostaja neizpodbitno. Preteklosti nihče ne more spreminjati. Naj se sedanji marksistični režim v Sloveniji, ki je v zadnji analizi le zgodovinska slučajnost, še tako trudi nadomestiti ga s čemer koli, se trudi zamen. Svojo zgradbo namreč zida prav po svetopisemsko — na pesek, na pesek marksističnega materializma, ki je v sebi popolna votlost. Zgodovina ga bo odpihnila, ker je breznameniten in zato kakor drevo brez korenin. Pred 60 leti smo se Slovenci glasno in premišljeno, brez nasilja in sovraštva izjavili za samostojno potovanje v prihodnost, z lastnimi močmi, brez pomoči tujih ideologij, v moči čistega slovenstva. Vsi en narod, z narodom, za narod!

Tako čista, kakor je bilo čisto naše slovenstvo, je vihrala tudi naša slovenska trobarvnica: bela, modra, rdeča. Vsa Ljubljana je bila zavita vanjo, vsa Slovenija. Takšna, kakršna je bila ustvarjena, jo ohranjamo in vihramo z njo po širnem svobodnem svetu mi, svobodni Slovenci. Na vseh celinah, kjer smo, jo s ponosom dvigamo drugim narodom, čisto, neomadeževano, brez partijskega pečata peterokrake rdeče zvezde, brez tega sramotnega žiga.

Slovenstvo, slovenska zastava in slovenska narodna noša, slovenska zavest, slovenski jezik, vse te naše narodne svetlinje ostajajo za naš vsakdanji duhovni kruh. Niso samo turistična folklorja, kakršno iz izključno materialnih koristi marksistični režim v Sloveniji ponuja svetu kot izročilo zgodovinske preteklosti, ki se jo od leta 1945 naprej trudi za vedno potisniti v pozabo. Mi to slovensko zgodovinsko preteklost sproti ohranjamo sedanosti in jo prenašamo v prihodnost, da ne bo zamrla v nekem bodočem breznarodnem izmaščenju človeštva, temveč da bomo ohranili slovenski narod z njegovim slovenstvom prihodnim rodovom in dar.

Demokracija, ki smo ji začetek v Evropi prav mi Slovenci, iz davnin ustoličevanja karantanskih knezov, je naša narodna lastnost. Mi v svobodnem svetu jo ohranjamo, jo prakticiramo, jo živimo, da bo živela naprej, vsa slo-

JANEZ PAVEL II

Krakovski nadškof kardinal Karel Wojtyła

Pretečeni ponedelejek, 16. t. m. je bil zaključen dvodnevni vatikanski konklave, v katerem je 111 kardinalov moralo izvoliti novega papeža, z izbiro 58 letnega krakovskega nadškofa Karla Wojtyły za novega poglavarja katoliške Cerkve, ki si je nadel ime Janez Pavel II.

Že izvolitev nedavno umrlega Janeza Pavla I. je bila presenečenje za ves svet, tako zaradi hitrosti izvolitve, saj so se kardinali zanj odločili prvi dan konklave, kakor zato, ker ga ni nobena „poučena“ tiskovna agencija napovedala. Izvolitev poljskega kardinala Wojtyły pa je bila še večje presenečenje. Tudi o njem ni noben „poučen“ časnikar pisal ničesar, povrh tega pa je kardinalski zbor sedaj spet prvič po letu 1522 segel po neitalijanu in celo iz latinsko-germansko-saksonskega sveta v slovanski svet. Resnično, Duh veje kjer hoče!

Od 111 kardinalov, ki so volili Janeza Pavla II., jih je bilo 58 Evropejcev, 31 Amerikancev, 12 Afrikancev, 7 Azijcev in 3 Avstralijanci. Od 58 Evropejcev jih je bilo 28 Italijanov.

Novi papež Janez Pavel II. je poglavar katoliške Cerkve. Od prejšnjih 263 papežev jih je bilo 210 Italijanov, od ostalih 53 pa nobeden Slovan.

Novi papež Karel Wojtyła — Janez Pavel II. je bil rojen v krakovski škofiji v Wadwichah 18. maja 1920 in izhaja iz delavske družine. V duhovnika je bil posvečen leta 1946, nakar je nadaljeval študije v Rimu, kjer je postal doktor teologije. Po vrnitvi na Poljsko je ne-

kaj let vodil dušnopastirstvo v raznih župnijah krakovske škofije; nato je postal profesor moralne na katoliški univerzi v Lublinu in v Krakovu, kjer je leta 1958 postal pomožni škof.

Papež Pavel VI ga je imenoval 13. januarja 1964 v tej škofiji za nadškofa. V tem svojstvu je predvsem pospeševal sodelovanje laikov v cerkvenem življenju in mu je kljub nasprotovanju in omejitvam komunističnega režima uspelo zidanje novih cerkva in širjenje katoliškega tiska. Ko ga je Pavel VI. 26. junija 1967 povišal v kardinala, se je udeleževal škofovskih sinod in je bil član glavnega tajništva od l. 1971.

Novi papež je spoznal in doživel vse grozote druge svetovne vojne, v kateri je tudi zgubil očeta, ki je padel na fronti. Je izredno naobražen, široke razgledanosti, velike pastoralne modrosti in železne discipline. Govori angleško, nemško, francosko, laško, poljsko in delno špansko.

Janez Pavel II ima jasne pojme o komunizmu, kakor njegov prednik. Leta 1976 je dejal: „Ni mogoče, da bi skupina ljudi ali en del družbe vsilila vsem ostalim ideologijo, ki je nasprotna pričrnanju večine.“ V obrambo enakopravnosti verujočih je dejal: „da se razumeti, da nekateri tajijo Boga; nika kor pa ne moremo razumeti, da prepo vedujejo drugim verovati in preprečuje jo, da bi verujoči imeli dostop do javnih služb. Ni mogoče dopustiti, da bi veliko večino verujočih Poljakov smatrali kot manjvredne državljane samo zato, ker verujejo.“

ZDA SO PRIPRAVLJENE DOBAVITI JUGOSLAVIJI OROŽJE

NE DAJO PA VSEGA, KAR JUGOSLAVIJA ŽELI

Ko je bil konec septembra t. l. v Washingtonu jugoslovanski obrambni minister gen. Ljubičić, mu je ameriška vlada obljubila, da je pripravljena Jugoslaviji dobaviti določeno — omejeno množino modernega orožja. Razgovori za dobavo orožja med ameriško in jugoslovansko vlado so potekali že dve leti. Ko je Jugoslavija pred časom izrazila željo po nakupu modernega ameriškega orožja, da bi povečala svojo obrambno moč, so na eni strani nastali problemi glede plačilnih pogojev, na drugi strani pa se je Pentagon upiral, da bi pošiljali moderno orožje Jugoslaviji, ker je to komunistična država. Pred nekako letom dni pa je ameriški obrambni minister Brown obiskal Beograd in tedaj so razgovori pripe ljali do pozitivnega zaključka. Po poročilih iz Washingtona so ZDA le obljubile dobavo vsaj večine jugoslovanske predlogu navedenega orožja. Nekaterim željam pa se je Pentagon upiral, četudi je Jugoslavija med razgovori večkrat spremenila seznam zaprosene ga orožja.

Šele prvič, vse od leta 1960, dobavljajo sedaj ZDA novo orožje Jugoslaviji. Tedaj so bile namreč dobave orožja, z izjemo nadomestnih delov, ustavljene. Potem, ko je Jugoslavija prelomila s Sovjetsko zvezo, je med leti 1950 in 1960 dobila od ZDA orožja in vojaške opreme v skupnem znesku za 750 milijonov dolarjev tedanje vrednosti. V letu 1960 pa se je Jugoslavija začela približevati Moskvi in je dobivala zopet vse težko orožje in tudi letala v glavnem iz SSZR. Tudi še danes je SSZR, poleg

lastne jugoslovanske produkcije glavni dobavitelj oborožitve jugoslovanske armade. Pri takem stanju se je morala Jugoslavija odločiti nabavi modernih preciznih sistemov oborožitve, kar se je vedno bolj poznalo v tem, da je bila celotna oprema jugoslovanske vojske zastarela. Kakor zatrjujejo, bo Jugoslavija tudi v bodoče še prejemala orožje iz SSZR. V Pentagonu menijo, da bi bila tako za Beograd ustvarjena nekaka „možnost izbire“.

V glavnem naj bi ZDA, v kolikor je prišlo v javnost, dobavile Jugoslaviji moderne radarske in radijske naprave, kakor tudi moderno opremljene torpede in rakete proti podmornicam in v dogovoru določene vrste municije. Modernnejšo opremo mornarice potrebuje Jugoslavija predvsem za zaščito komunikacij na Jadranskem morju v primeru, da bi postal položaj resen. Nova radarska oprema naj bi nadomestila sovjetsko, ki je prav posebno slabe kakovosti. Odklonila pa je vlada ZDA med drugim dobavo raket „Maverick“.

Jugoslavija je potrebo po nakupovanju orožja v ZDA vedno smatrala kot nekako hipoteko na njeni politiki „neopredeljenosti“. Zato je stalno izražala željo, naj bi ZDA držale v čimvečji tajnosti da ji dobavljajo orožje. To pa je seveda še povečalo nezaupanje Pentagona.

V zadnjih dveh letih pa je nastalo v tem pogledu izboljšanje, ki ga je povzročilo zadržanje Jugoslavije do ZDA. Jugoslovanski zunanji minister Vrhovec je n. pr. v ponedeljek 25. sep (Nad. na 2. str.)

venska, kakor je bila začeta, in da jo bomo predali prihodnjim rodovom, v svetu in matični domovini, ko se je bodo mogli tam spet okleniti kot dobrega, starega in zvestega prijatelja, ki je bil toliko let odsoten.

Slovenski narodni praznik je — 29. oktober. Nimamo doslej važnejšega srečnega mejnika v našem narodnem življenju, kakor je bil 29. oktober 1918. Po tolikih stoletjih zatiranja in potuje-

vanja, po tolikih naporih in uporih proti germanskemu pritisku na nas, smo se pred 60 leti znebili tujega gospodarstva in samovoljno zakorakali svoji narodni prihodnosti nasproti. Napravili smo v moderni zgodovini odločilni korak za naš obstoj po svojem okusu in izbiri. In v tem je veličina 29. oktobra 1918: da smo napravili tisti prvi korak, ki mu lahko sledijo potem vsi naslednji. P. F.

Narodni odbor za Slovenijo papežu Janezu Pavlu II.

V imenu Narodnega odbora za Slovenijo je njegov predsednik poslal papežu Janezu Pavlu drugemu naslednje besedilo po telexu:

Njegova Svetost

papež Janez Pavel drugi

Vaticano

Sveti oče!

Svobodoljubni Slovenci, živeči izven domovine kot žrtve brezbožnega komunizma v Jugoslaviji, Vam ob nastopu Vaše vzvišene službe obnavljajo svojo vdanost in zvestobo naukom sv. Cerkve.

Prosimo Vašo Svetost, da s posebno dobroto spremlja in blagoslovlja trnjevo pot našega slovenskega naroda.

Buenos Aires 17. 10. 1978

Za

Narodni odbor za Slovenijo
Miloš Stare
predsednik

Sovjetska strategija v naslednjem desetletju

Londonski Mednarodni institut za strateška proučevanja (International Institute for Strategic Studies) velja že dvajset let kot priznan in upoštevan seizmograf za splošni razvoj na vojaško strateškem območju. Institut je s svojimi kongresi, seminarji, predavanji in objavami zbudil pozornost za strateške probleme daleč naokrog, sprožil je razpravljanja in nesoglasja ter dal ne samo zahodni politiki daljnovidne pobude. Letošnja jubilejna konferenca v Oxfordu, pripravljena hladno in trezno, je obravnavala témo „Izgledi sovjetskega potenciala v osemdesetih letih“, o čemer so članice iz Zahodne Evrope, Amerike, Afrike in Azije predložile široko razčlenjen spektrum analiz in prognoz. Ni šlo za skladnost vidikov ali za enotno stališče. A če je Londonski Institut na podlagi svojih presojanj strateškega razvoja signaliziral v šestdesetih letih skorajšnje zboljšanje odnosov med Vzhodom in Zahodom, je pač moral na tej konferenci ugotoviti zastoj, celo motnje in procesu popuščanja napetosti. Odpovedi prejšnjim utvaram o odjugi so se križale z opozorili o precenjevanju „sovjetske nevarnosti“.

VOJAŠKA MOČ — ŠIBKOST USTROJA

Sovjetska zveza je brez dvoma postala pristna velesila, ki ji je „uspelo doseči strateško enakost z drugo velesilo — Ameriko — in razvija čedalje bolj sposobnost projiciranja svojih vojaških sil daleč v zemljepisni prostor, kar potrjuje izgradnja njenega ladjevja ali njena angažiranost v Afriki. Vendar osredotočenje na vojaško moč ne more prikriti šibkost ustroja Sovjetske zveze, predvsem njene gospodarske in tehnične zaostalosti v primeru z visoko razviti industrijskimi državami. Po mnenju nekaterih določa prav ta šibkost Moskvi zunanje politično držo: po eni strani neupogljivo nezaupanje proti Zahodu, in po drugi stremljivo oklepanje vsakršnih možnosti za širjenje moči. O tem, če in v koliko sta vplivala zastavljeni cilj odjuge in stališče Sovjetije do Amerike na Evropo, Afriko, Bližnji vzhod in Azijo, so bila mnenja različna. Do ostrih razpravljanj o tem je prišlo predvsem med ameriški udeleženkami z znanimi zavzemanji stališč in utemeljevanji, ki so bolj zadevale ameriško notranjo politiko kot splošno strategijo.

Vsi pa so soglašali v tem, da je zelo težko napovedovati razvoj v Sovjetski zvezi in njeni zunanji politiki v naslednjem desetletju. Kremelj se nahaja pred zamenjavo vodstva in nihče ne ve, kdo bo vladal po Brežnjevju. Kakih večjih sprememb na naslednjem partijskem shodu 1981 ne predvidevajo. Jedro današnjega politburoja bo dotlej ostalo in jamčilo neko določeno kontinuiteto. A bodo tedaj mlajši ljudje po večjih letih obstajanja vpeljali obnovitveni proces, ali bodo nemara zastavili vse sile za ohranjanje svoje oblasti? Brežnjevi nasledniki bodo vsekakor imeli več skrbí in občevanje z njimi bo verjetno težavnejše. Do neke mere je lahko predvideti nadaljnje upadanje razvojnega raz-

maha sovjetskega gospodarstva v naslednjih dveh petletkah, nadalje nezadostno poljedelsko produkcijo in rastoči primanjkljaj v energetski preskrbi. Mogle bi nastati težkoče tudi zaradi demografskih sprememb v korist neruskih narodov, predvsem srednjeazijskih.

Kako bodo na sovjetsko zunanjo politiko vplivale spremembe v vodstvu, gospodarske potrebe in notranji problemi? Ni nujna domneva, da bi take notranje skrbi okrepile sovjetskim voditeljem zanimanje za gospodarsko izmenjavo in za skupne razorožitvene ukrepe z Zahodom. Ni pa izključena možnost, da bodo skušali nasledniki Brežnjeva obvladati svoje rastoče probleme z oživljenjem pravoverne ideologije (ki je že zaznavna), s totalitarnimi vladnimi metodami in z ostrejšo napadalnostjo navzven. Ob optimističnem pričakovanju bi to ne pomenilo nujne prekinitve v popuščanju napetosti, a mnogi računajo s težavnejšimi odnosi med Vzhodom in Zahodom in z utesnitvijo na omejene dogovore npr. pri SALT. O détente kot o velkopoteznem načrtu za nov svetovni red je bilo komajda še govora.

RASTOČA NEGOTOVOST

Novi razvoji, npr. porast regionalizma v Tretjem svetu, ognjevitost islama in predvsem nastop Kitajske bodo prav sovjetski velesili dali opravlja in zastavili meje njenim prodiranjem. Sijajne analize sovjetske politike v Afriki n na Bližnjem vzhodu so pokazale njene sedanje možnosti uspehov, a tudi njene dolgoročne težave. Brez dvoma bo Moskva tudi v bodoče imela prvenstveno v vidu odnose z Ameriko in Evropo, ne oziraje se na to, kako se bodo razvijali. Odnosi s Kitajsko in Japonsko kakor tudi prodiranja v Perzijskem zalivu in v Indijskem oceanu bodo za sovjetsko strategijo vedno večjega pomena (o čemer pa so v okviru tega kongresa govorili le mimogrede).

Če povzamemo in poenostavimo oxfordske napovedi odličnih poznavalcev, moremo v osemdesetih letih računati s povečano negotovostjo v Sovjetski zvezi in potemtakem tudi z večjo negotovostjo v svetovni politiki. Domnevno bo Moskva v prvi polovici naslednjega desetletja razpotala s svojimi dotlej pridobljenimi strateškimi prednostmi, ki pa bodo po letu 1985 spet pomejale, predvsem ko bo prišla na Zahodu do izraza učinkovitost nove oborožitve in po uspešnem usodobljenju Kitajske. Za Zahod bo to pomenilo prehod od vseobsegajoče odjuge na kombinacije sodelovanja in soočenja v odnosih med Zahodom in Vzhodom. Dvomljivo pa je, če bo mogoče od zunaj vplivati na odločitve Brežnjevih naslednikov bodisi za trši ali za zmernejši kurz. Vendar bo moralo sovjetsko vodstvo, kot je poudaril francoski referent, računati z vzajemnostjo Evrope in Amerike, z močjo Zahoda in z njegovo sposobnostjo obvladovanja bodočih kolizij, kakor tudi z jasno definiranimi dolgoročnimi zahodnimi političnimi cilji.

Za novega predsednika Instituta je bil z velikim odobravanjem izvoljen Raymond Aron. Letna konferenca 1979 bo v Švici.

Kx.

Diplomatska ofenziva proti Južni Afriki

ZA NEODVISNOST NAMIBIJE

Pet zahodnoevropskih držav je uprizorilo prve dni tega tedna pravo diplomatsko ofenzivo proti Južni Afriki, da bi ta pristala na zahodnoevropski načrt o podelitvi neodvisnosti področju Jugoahodne Afrike, ki se v črnem narečju imenuje Namibija.

Namibijo je Južna Afrika dobila po 1. svetovni vojni v začasno upravo, a je sedaj noče izpustiti izpod kontrole, ker se boji vzpostaviti marksistične vlade na tem področju, ki na severu meji s komunistično Angolo. Komunistična gverila se je namreč s podporo iz Angole deloma razširila po Namibiji, ter se je kolonija spremenila v novo nestabilno področje v Afriki.

Zahodnoevropske države so pripravile svojo formulo za neodvisnost Namibije, ki bi dala tudi marksistični gverili možnost sodelovanja pri izvajanju oblasti v državi. Kaj to pomeni, ne vsakdo, kdor zasleduje podobne primere na kateri koli celini. Komunisti hitro izrinejo demokratične elemente z oblasti in vpeljejo izključno svojo diktaturo.

Temu načrtu se Južna Afrika upira. V Pretorijo so zato minulo soboto pripotovali britanski zun. minister David Owen, zahodnonemški zun. minister Hans Dietrich Genscher, kanadski zun. minister Donald Jamieson, francoski pomočnik zun. ministra Alivier Stirn

ter ameriški zun. minister Cyrus Vance. V ponedeljek in torek so imeli sestanke in razgovore z novim ministrskim predsednikom Južne Afrike Petrom Botho ter zunanjim ministrom Pikom Botho. Pred tem sta se zahodnonemški zun. minister Genscher in britanski zun. minister Owen ustavila v glavnem mestu Namibije Windhoek, ter tam imela razgovore z namibijskimi političnimi osebnostmi.

Južnoafriška vlada se pritisku zahodnoevropskih sil nanjo glede Namibije upira. Južnoafriški zunanji minister Botha je po radiju in televiziji takole ocenil položaj: „Poslušali bomo zahodnjake mirno in z zanimanjem. Prevladati pa bo morala pamet in hladni razum. Če nam bo treba izbirati med svetovnim prijateljstvom in domačo stabilnostjo, bomo izbrali to zadnjo. Miru in stabilnosti v Namibiji ni mogoče tvegati z izolacijo. Vsa struktura miru in napredka v južnem delu Afrike se bo zrušila, če bo Južna Afrika dopustila, da bi samo eno teh področij padlo pod vpliv marksizma.“

Neverjetno je, kako se morajo na nekaterih področjih truditi dopovedovati zahodnoevropskim silam in Washingtonu, da gre za nevarnost komunizma in ne za nacionalističen boj in za svobodo afriških narodov, ki so se že itak po koncu 2. svetovne vojne znebili kolonializma.

MEDNARODNI TEDEN

V PARIZU je bil v torek 16. t. m. z revolverskimi strelami umorjen od neznanec 38-letni hrvaški komunist Bruno Bušić. Bil je eden najbolj delavnih članov najmlajše generacije političnih emigrantov, vzgojenih že v komunističnem režimu. Ta skupina je pri zadnjih volitvah prevzela ključne položaje v hrvaškem Narodnem veču, kjer je bil Bušić vodja propagandnega odseka.

MIROVNA POGAJANJA med Izraelom in Egiptom se v Washingtonu normalno razvijajo ter pričakujejo, da bo mirovna pogodba med Egiptom in Izraelom sklenjena najkasneje 19. novembra t. l., prav na obletnico lanskega Sadatovega potovanja v Jeruzalem. Ameriški zun. minister Vance je Izraelu in Egiptu predložil v razpravo ameriški predlog o miru na Bližnjem vzhodu.

GORO EVEREST, najvišji vrh v Himalaji in na svetu, je minuli teden osvojil 49 letni francoski alpinist Pierre Mazeud, bivši francoski minister za šport. Mazeud, kljub dvema prejšnjima spodrslijajima tik pred vrhom ni odnehal ter je v nedeljo, 15. t. m. priplezal na 8848 metrov visoko goro, sredi popoldneva v krasnem sončnem vremenu.

NA ŠVEDSKEM so v parlamentu izvolili za začasnega predsednika vodjo švedske manjšinske liberalne stranke Ola Ullstena, ki bo vladal do prihodnjih volitev, napovedanih čez enajst mesecev. Dosedanja vladna koalicija konservativcev, socialdemokratov in liberalcev je razpadla na vprašanju atomske energije.

VZHODNA NEMCIJA je potrošila letos 50 milijonov dolarjev za „pomoč osvobodilnim gibanjem“ v Afriki, Aziji in latinski Ameriki. Vzhodnonemška partija zalaga ta marksistična gibanja iz fondov, v katere morajo vlagati vzhodnonemški delavci od svojega zasluga.

TROCKLJEV MORILEC Ramón Mercader umira za rakom na kosteh v Havani na Kubi. Mercader je z gorskim cepinom razčesnil glavo Stalinovemu tekmeču Trockiju v njegovi utrjeni vili v Mehiko leta 1940, po ukazu Stalinove NKVD. Po 20 letih ječe, na katero je bil obsojen zaradi umora, se je Mercader odselil v Moskvo, od koder se je leta 1956 odselil v Havano na Kubo.

ZA NOVEGA brazilskega predsednika je bil izvoljen bivši policijski šef gral. Figueiredo, ki bo nastopil svoj položaj 1. januarja prihodnjega leta, ko bo dosedajni predsednik gral. Geisel odstopil. Figueiredo je dobil 355 glasov v brazilskem parlamentu, Monteiro pa 226.

ANGLIJA je formalno povabila kijaškega diktatorja Hua na obisk v London prihodnjo pomlad.

Justicia y caridad

La cristiandad ya tiene un nuevo Pontífice; la humanidad un nuevo pastor. Los cardenales reunidos en conclave eligieron al 264 sucesor de San Pedro, en la persona del cardenal polaco Karel Wojtyła, quien ha tomado el nombre de Juan Pablo II.

En su primera alocución al Sacro Colegio, el nuevo Papa acentuó la universalidad de la Iglesia, y se dirigió "a todos los hombres que, como hijos del único Dios omnipotente, son nuestros hermanos que debemos amar y servir". El Papa dijo que era su intención "decir a ellos, sin presunción, pero con sincera humildad, nuestra voluntad de llevar una activa contribución a las causas permanentes y pre- valescentes de la paz, del desarrollo, de la justicia internacional".

Juan Pablo II llamó la atención también sobre las "perdurables desigualdades e incomprensiones que a su vez son causas de tensiones y conflictos en no pocas partes del mundo, con la ulterior amenaza de más catástrofes."

Hacia el final de su alocución, el Santo Padre dijo: "Al mismo tiempo, queremos tender las manos y abrir el corazón en este momento, a toda la gente y a los que están oprimidos por cualquier injusticia o discriminación, ya sea en lo que respecta a la economía y la vida social, ya sea a la vida política, ya sea a la libertad de conciencia y a la justa libertad religiosa. Debemos tender con todos los medios a esto: que todas las formas de injusticia, que se manifiesten en nuestro tiempo, sean sometidas a la común consideración y se remedien verdaderamente. Y que todos puedan llevar una vida digna del hombre. Esto pertenece a la misión de la Iglesia."

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Presenečenje, ki je zajelo ves svet, spričo izvolitve poljskega kardinala Wojtyła za novega papeža, je odjeknilo tudi v Argentini. In, kot drugod, je bil tudi tu odmev nadvse pozitiven. Tako visoke vladne osebnosti, kakor ljudstvo, so izrazili zadovoljstvo z izidom papeške volitve in svojo simpatijo do Janeza Pavla II. Argentinska Cerkev pa je, s svoje strani, hitro podala izjavo pokorščine Sveti stolici in njenemu novemu namestniku.

Seveda ta dogodek ni motil poteka notranjih zadev, kot skrbi zaradi Beagelskega problema, ali pa priprave političnega načrta, ki naj ga vlada skoraj predstavi narodu.

Kar se tiče trenja med Argentino in Čilom, ni bilo ta teden važnejših novic. Člani komisije št. 2, ki se zadnje mesece zbirajo enkrat v Buenos Airesu, drugi v Santiagu, niso še prišli do izhodiščne točke. Te dni so zasedali v Santiagu in se razgovori nadaljujejo, dokler ne bodo prišli do stvarnih in pozitivnih zaključkov. A nimajo neomejenega časa. Določen je rok, in ta rok zapade prav ta ponedeljek 23. oktobra.

Veliko vprašanje je, če bodo argentinski in čilski delegati v tej komisiji mogli najti mirno rešitev problema. Kaj, če zapade rok, in ni soglasja? O tem se ne govori ne v Čilu ne v Argentini, a mnogi se bojijo, da bi v tem primeru prišlo do zapleta, ki bi na dolgo ali na kratko roko vodil do obojenega spopada.

Vladne osebnosti na obeh straneh Andov sicer nenehno izražajo optimistično prepričanje o mirnem izhodu iz zapleta. Možno je tudi, da se podaljša rok pogajanj, čeprav prvotno to ni bilo

predvideno. Obstaja še možnost, da se pogajanja prenesejo na drugo raven, ali da se poišče druga izhodiščna točka, ki naj bi obšla nevarnost rešitve z orožjem, čeprav bi se oddaljila od dokumenta, ki sta ga podpisala predsednika obeh držav. Vse zavisi od pameti in previdnosti odgovornih oseb, in koliko se bodo te ozirale na tiste kroge, ki v obeh državah zahtevajo skorajšnjo rešitev, pa naj bi bila ta tudi pogubna za bratska naroda.

Kar zadeva politično bodočnost v Argentini, se je razvedelo, da imajo vsi trije rodovi oboroženih sil že pripravljene osnutke o ustavnem izhodu iz sedanjega stanja vojaške diktature. Nenehno so predstavniki oboroženih sil, odkar so pred dvema leti in pol prevzeli oblast, izražali namen, da v določenem trenutku zapustijo oblast, jo predajo v civilne roke. A prej da bodo ustvarili vse pogoje, da bo demokracija, ki naj tedaj zavladava v državi, trdna, moderna, učinkovita, in da se z njo enkrat za vselej končajo nihajoče dobe vojaških in civilnih vlad, ki so državi toliko škodile v zadnjih desetletjih.

Blíža se čas, ko bo vojaštvo moralo narodu predstaviti načrt tega prehoda. In prav sedaj oborožene sile ta načrt pripravljajo. Trije osnutki (suhozemske vojske, mornarice in letalstva), so pripravljeni, in sedaj jih tajniki teh rodov proučujejo. Dejstvo je, da si ti osnutki niso popolnoma edini. Malo se pozna njih potankosti, a med opazovalci je jasno, da medtem ko suhozemska vojska priporoča uporabljati že obstoječe strankarske strukture, želita mornarica in letalstvo organizacijo nove politične stranke, ki bi predstavljala pozitivne težnje večine naroda.

ob 60-letnici narodnega praznika 29. oktobra

Ze tradicionalne slavnostne večerje za narodni praznik v Slovenski hiši, ki smo jo prirejali od leta 1965, letos ne bo. Zaradi omejenega prostora se je moglo večerje udeleževati le 300 oseb. Da bi se moglo ob 60-letnici osrednje proslave udeležiti čimveč naših rojakov, bo namesto slavnostne večerje v soboto 28. oktobra v Slovenski hiši veliko vseslovensko manifestacijsko zborovanje. Spored v oglašju na četrti strani. Vabljeni vsi rojaki in rojakinje, da se udeležijo jubilejnega manifestacijskega zborovanja. Na razpolago bodo znaki s slovenskim grbom.

AVSTRIJSKI SOCIALISTI IN MONTONEROS

Prihodnji mesec bo v Vancouverju v Kanadi mednarodni kongres socialdemokratov, ki se ga bo udeležila večina demokratskih socialističnih strank iz Zahodne Evrope in latinske Amerike. Med zahodnoevropskimi demokratičnimi socialisti, ki pošiljajo delegacijo v Vancouver, je tudi avstrijska socialistična stranka, ki trenutno tudi vlada Avstriji.

Na kongres so se, kakor vedno, poskušali vrniti tudi razni tkim. socialisti.

ZDA SO PRIPRAVLJENE DOBAVITI JUGOSLAVIJI OROŽJE

(Nad. s 1. strani)

tembra v Združenih Narodih dal previdno soglasje razgovorom in dogovorom v Camp Davidu, kar je v vidnem nasprotju z nedavnim Titovim stališčem, ki je ponovno izrazil, da ne odobrava samolastnega postopanja egiptovskega predsednika Sadata. Pozitiven razvoj beograjskega zadržanja je pripomogel, da je bilo omiljeno nasprotovanje Pentagona dobavi orožja Jugoslaviji, kjer zatrjujejo, da bodo nabavljali orožje ne samo od ZDA ampak tudi od zahodno evropskih držav kot n. pr. od Francije.

V. M.

Veronika Deseniška v Našem domu v San Justu

Naš dom v San Justu je za svojo 22. obletnico ustanovitve, obenem pa tudi kot prinos k 60 letnici Narodnega praznika 29. oktobra in v spomin stoletnice rojstva pesnika Otona Župančiča, kot smo že poročali, uprizoril župančičevo reprezentativno tragedijo Veronika Deseniška. Povezavo celjske tragedije z narodnim praznikom je v uvodnih besedah pojasnil dr. Tine Debeljak, ki je omenil, da so tedaj — z ustanovitvijo Države SHS — tri zvezde Celjskih grofov prešle v slovenski grb. Ta je bil na vidnem mestu v dvorani predstavljen na ozadju slovenske zastave in z letnico „1918-1978“.

Z velikim pričakovanjem — in z nemalo bojaznijo — smo pričakovali uprizoritev te teatrske velikozastavne in jezikovno blesteče pisane umetnine v verzih na odru v Našem domu, zlasti še, ker smo vedeli, da je igralska družina sestavljena z mladimi, redkokdaj nastopajočimi igravci, ki so vsi — brez izjeme — rojeni že tu v Argentini. Kakšna drznost — in tveganost — od režiserja Frida Beznika, da si upa s takim „igravskim materijalom“ postaviti na oder to impozantno, v shakespeareško-schillerjanskem slogu pisano tragedijo, in na takem odru, o katerem vemo, da je brez globine. Oder je rešil scenograf Tone Oblak na ta način, da ga je podaljšal in dvorano in postavil v prostor eno samo renesančno grajsko

dvorano z dodatnim vhomom v grajski stolp na eni strani in s hodnikom na drugi, ter tako dobil tridelni oder. Zadnjo sceno — ječo — pa je dobil na ta način, da je kamin v središču preuredil v zamreženo steno ječe. Tako je težaven scenični prehod z veliko lah-koto, spretno in estetsko rešil. Kakor vedno, je uspel tudi sedaj kot odlični scenograf realističnega sloga.

Režiser Frida Beznik si je štil pri ustvarjanju odrske podobe te tragedije dve nalogi: jasno pokazati dramsko linijo v življenjski igri, na drugi strani pa ohraniti vso lepoto župančičeve besede v verzih, pa vendar tako, da ni čutiti „metruma“, pač pa ritem in polnost pesniškega izražanja. Zato je pač moral v nekih prizorih krajšati tekst, ohranil pa je najlepše prizore župančičeve lirčnosti (kot npr. ono pri prizoru ob oknu, ki dve ženi pričakujeta istega ljubimca). Tako je pridobila dramskičnost, ki je sicer pri knjižnem branju precej zastrta z obteženostjo leporečja, pa je zdaj prišlo oboje do veljave.

Uspeh igre je odvisen od treh moških oseb in dveh ženskih. To so: Herman II (Andrej Filipič), Friderik II (Franci Uštar) in žid Bonaventura (Blaž Miklič), ter Jelisava Frankopanska (Kristina Jereb) in Veronika Deseniška (Metka Markovič). Kdor je kdaj videl ljubljansko predstavo z Levarjem kot Hermanom, odločnim, uka-

zujočim, oblastnim graščakom, pa Rogoza kot Friderika, Marijo Vero kot Jelisaveto, Šaričevo kot Veroniko ter Bonaventuro (Putjata in Skrbinšek), je s strahom pričakoval nastopa teh ključnih oseb na odru v podobi teh mladih zdamskih igravcev. Tudi ga je motila takoj režiserjeva zamisel, ki je glavni moški osebi zamislil drugače, kakor pa smo bili vajeni. Toda prav ta novost pomeni izvirnost te predstave: Herman je govoril hitro (odločno prehitro!), ni bil gospodvalen, pač zavito intrigantski, ki pa je vendar že s svojim pojavom budil v okolici dolžno pokorščino, kar je Filipič tudi dosegel. Zdi se mi, da bi Friderikov glas, ki predstavlja lep odrski element, bolj prijal Hermanu, sicer pa je bil Uštarjev nastop sigurne, morda preveč umirjen, ko bi si želeli nežnejšega ljubimca. Vsekakor sta oba v skladu s svojo osnovno uglašenostjo podala močni podobi. Karakteren pa je bil Bonaventura (Miklič), ki je v maski in kretnji izklesal nazoren lik žida. Posebno pa moram pohvaliti glavni ženski vlogi, ki sta tokrat povsem zadovoljili. Kakšen napredek K. Jerebove od zadnje predstave Kresne noči, ko je zdaj zaigrala Jelisaveto v resnično dragoceni dostojanstvenosti, zlasti v zadnjem dogovoru z Veroniko, preden se odloči za samomor, je bila človeško globoka. Markovičeva, ki je v Meškovem Gobavem vitezu prvič pokazala svoj talent, je zdaj kot Veronika zablestela kot nežna, čustvena in prisrčna ljubimka, ki je bila v smrti poka-

zala resnično globoko tragiko ob prvi zaznavi materinstva.

Vsi drugi nastopajoči igravci, po važnosti v tragediji manj vidni, pa zato ne manj pomembni, so bili lepo vskladeni v celotno predstavljanje ter so ustrezno ponazorili režiserjevo zamisel. To so bili: Marko Mustar in Jože Cukjati (viteza), Lučka Jereb (Brigita), Tone Tomažević (Nenad), Ivana Tekavec (Geta), Dinko Radoš (kancelar), Janez Jereb (pisar), Janez Krajnik, ki bi ga želeli videti sicer v večji vlogi, kot Deseniški gospod, Nuška Belič (Sida), Franci Štrubelj (sosed), Marta Malovrh (Katica), ter stražarji Tone Oblak, Emil Urbančič, Marko Malovrh in Stanko Jelen. Naj omenim zaradi popolnosti še glavne odrske upravljalce, kakor Janeza Jereba, ki je imel na skrbi zvočne efekte, Pavla Malovrha za luči in Jožeta Cukjatija, ki je pomagal scenografu Tonetu Oblaku.

Toda največji uspeh te uprizoritve pa je vsekakor odrska slovenščina te v zdomstvu rojene in le v družinah in deloma v slovenskih sobotnih šolah slovenščine naučene mladine. Ti težki župančičevi blesteči verzji, so bili govorjeni v lepi, pravilni in resnično odrski slovenščini, z natančno ločitvijo polnih, širokih in ozkih samoglasnikov in izgovorjave na „v“ (včasih celo v prehitri dikciji na škodo jasnejše izgovorjave) ter na način, ki je odkrival mistično lepoto župančičevih metafor in predstav. Glede tega še poseb-

no priznanje režiserju, kakor tudi seveda šolam in družinam.

Naša bojazen v začetku je bila nagajana z veselim presenečenjem in je dvorana to tudi pokazala z navdušenim priznanjem in klicala igravce večkrat pred oder.

Tedaj je predsednik M. Bogataj zaprosil v imenu Našega doma in igravcev tu nahajajočega se Miloša Stareta, sedaj predsednika NOS-a, naj pove, kako je kot mlad študent postavil na oder krstno predstavo Veronike Deseniške pred — 54-timi leti. Stare se je odzval vabilu, stopil pred igravce in jim anekdotično povedal, kako je prišlo do te predstave v dijaškem počitniškem društvu kamniških študentov Bistrica na odru v Domžalah, ki jo je župančič odobril, pa se je tudi udeležil z vso družino, na Veliki Šmaren 1. 1924. Kot režiser in Bonaventura je začel odrsko pot te najbolj pesniške stvaritve Otona župančiča, nekaj mesecev poprej, preden je doživel premijero v Narodnem gledališču 1. dec. 1924 kot predstave za narodni praznik, prav tako, kakor sedaj. Nato je režiserju, scenografu in vsakemu igravcu posebej čestital k njihovi izvedbi.

Tako je sanjuška prireditev Veronike Deseniške mladim ljudem, pretežno študentov bila neke vrste ponovitev krstne predstave pred pol stoletjem in kot takaka doživela lep uspeh na sanjuškem odru, in tečen pozneje tudi ob ponovitvi na odru Slovenske hiše.

td

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Mednarodni simpozij geografov in v Ljubljani zbral 60 znanstvenikov, ki so se ubadali s temo „Turizem in meje“. Po dvodnevem zborovanju se je simpozij preselil za tri dni v Trst.

MARIBOR — Druga slovenska univerza, ki ima sedež v Mariboru, je 18. septembra praznovala triletnico ustanovitve in dan ustanovitve prvič slovesno praznovala.

AJDOVŠČINA — V Ajdovščini so 17. septembra praznovali 150-letnico prve slovenske tekstilne tovarne. Na prslavi je predsednik „sindikato“ Slovenije Vinko Hafner delavcem govoril o težavah tekstilne industrije, prav malo pa o težavah tekstilnih delavcev.

LJUBLJANA — Kmetje bodo dobili za najboljši krompir cvetnik 3.10 din za kg, za sorte igor, bintje in urgenta 2.70, za vse ostale pa 2.50. Organizacije, ki bodo prevzemale krompir od proizvajalcev, bodo dobile po 45 par za kg, a v rižični sklad bodo morale položiti po 10 par. Na drobno pa bo krompir po 5.10, 4.70 ali 4.50 din za kg. Krompir za ozimnico bodo kmetijske organizacije prodajale posameznikom po 3.70, 3.30 in 3.10 za kg.

GOLNIK — Institut za pljučne bolezni in tuberkulozo, ki sedaj deluje v sestavi ljubljanskega kliničnega centra, je srčni septembra praznoval 57-letnico. V institutu je zaposlenih 499 oseb; ob priliki obletnice so 86 uslužbencem podelili nagrade in priznanja za 10, 20 ali 30 let dela v Institutu.

SEŽANA — Ob osemdesetletnici znanega tržaškega slikarja Avgusta Černigoja so v Kosovelovi sobi v Sežani pripravili srečanje z umetnikom, v Mali galeriji in v Kosovelovi knjižnici pa so odprli razstavo raznih slikarjev del.

GRADIŠČE — Pesniki in pisatelji — začetniki — so se zbrali v Gradišču 24. in 25. septembra na tretji koloniji v sklopu šestega srečanja slovenskih literatov. Kolonije se je udeležilo 25 začetnikov, vodila pa sta jo dva mentorja.

ŽALEC — Za 110-letnico slovenskega tabora v Žalcu so odprli novo, sodobno šolo, ki ima dva dela. Osnovna šola ima 24 učilnic, posebna šola pa 16 oddelkov za 168 učencev, poleg tega je v šoli kuhinja in velika telovadnica. Obah šol pa niso poimenovali po katerem znanem organizatorju slovenskega tabora, ampak po dveh „narodnih herojih“. Seveda, da partijo se slovenska zgodovina začneja z drugo svetovno vojno... Čez nekaj časa se pač ne bo

vedelo, za katero priliko je bila zgrajena šola, ostala bodo le imena „herojev“.

MARIBOR — Mariborski sejem je za „Veselo jesen 78“ pripravil posebno razstavo zdravnih zelišč in sadja. V zvezi z razstavo je bil 22. septembra tudi poseben posvet o zdravnih zeliščih pod naslovom „Zdravilna zelišča v sodobni terapiji“.

LEVEC — Slikar Joža Horvat — Jaki je izdelal na prodajni hiši Lesnine največjo fresko, izdelano v tehniki sgraffito — v Evropi. Dvobarvna rumenorjava freska v značilnim Jakijevim motivu je dolga 77 metrov, v višino pa meri 5,80 metrov.

LJUBLJANA — Vinko Moedendorfer je pripravil Izbor slovenske srednješolske lirike, kjer je zbranih 82 avtorjev iz 33 slovenskih srednjih šol. Poročevalec o novi knjigi piše v Delu 14. septembra, da so jo tiskali v Velenju, opremili kar se da skromno, da je v „antologiji“ večina ženskih peres, da jo piše nova generacija v stilu modernega in modernističnega pesnikovanja, ki pa ne sega po radikalnejših metodah kake „konkretna poezije“.

LJUBLJANA — „Svobodnih umetnikov“, to je umetnikov, ki žive le od svojih ustvaritev in niso redno zaposleni, je v Sloveniji 227. Od tega je bilo 82 likovnikov, 39 likovnih oblikovalcev, 27 literatov, 20 filmskih umetnikov, 15 književnih prevajalcev, 15 glasbenih in 15 dramskih umetnikov, 4 skladatelji in en baletnik. Že dalj časa se govori o potrebi posebnega zakona o „svobodnjakih“, ki naj bi zagotovil vsem (in ne samo nekaterim) vrsto pravic in položaj, ki ga imajo njihovi kolegi, ki so poleg umetniškega delovanja tudi redno zaposleni. Kako je to izvedljivo, pa še niso pogruntali. Najbrž bi bilo najenostavnejše, če bi jih „prisilno“ zaposlili...

MURSKA SOBOTA — V Pokrajinski in študijski knjižnici so 27. septembra odprli razstavo o Mišku Kranjcu, „pisatelju in revolucionarju“ ob njegovi sedemdesetletnici; odprta bo do 22. oktobra, po potrebi pa jo bodo podaljšali.

POSTOJNA — Na mladinskem mitingu notranjskokraške regije na Rakitniku pri Postojni so 26. septembra pripravili tudi razstavo 60 fotografij o delu in življenju postojnske mladinske delovne brigade na Goričkem, priložili pa so še vrsto priznanj, ki so jih dobili v akciji Goričko 78. Po mitingu so ugotovili, da so neznanci več kot polovico fotografij uničili, priznanja pa pomečkali in poteptali.

NOVA GORICA — Novi stanovanjski bloki — kare 6 — so že stari. Zaradi raznih tehničnih napak so bili nespeljivi. Končno so napake odpravili, a srečni dobitniki stanovanj se niso mogli z vsem veseljem vseliti. Komunalci so namreč pozabili na cesto do blokov in so jo zato prepozno dogradili. Konec septembra je bila ta nevšečnost odpravljena.

LJUBLJANA — Mestno gledališče ljubljansko je začelo letošnjo sezono s Cankarjevo dramo „Kralj na Betajnovi“.

MARIBOR — Pokrajinski muzej je 26. septembra za novo razstavno sezono pripravil razstavo z naslovom „Odlikovanja in znaki na Slovenskem“. Razstavljenih je bilo več kot 1000 znakov in odličij ter svetinje, medalj od 18. stoletja do današnjih dni.

UMRLI SO od 20. do 27. sept. 1978:

LJUBLJANA — Janez Perko, up. šol. upravitelj; Janez Tiringar, up.; Mimi Kos r. Torkar; Fani Selak; Marija Kern; Marija Levstik r. Druškovič; Ivan Klemenčič, inž. gozdarstva, up. univ. prof.; Štefka Jurjevčič; Lidija Hubmajer, up.; Zinka Brišnik r. Mala-vašič; Albin Omejc, up.; Franciška Grad, Pelcova mama, b. gostilničarka, 86; Zvonka Fele, r. Janežič, 85; Jakob Kušar, up. krojač; Leon Modrijan; Tilda Maček r. Mahne; Anton Dobnikar, žel. up., 88; Franciška Počkaj r. Sever, 60; Josip Anžlovar.

RAZNI KRAJI — Anton Puntar, p. d. Lovrinov Tone, Ivanje selo; Ivan Merela, Zagorica; Stefan Štrukelj, Zg. Hudinja; Franc Lukec, up.; Spodnji Kašelj; Karel Škulj, Ponikve; Marija Zavrl, Gabrovka; Janez Hribar, „narodni heroj“; Maribor; Ivan Stergar, gozd. tehnik, Gornji grad; Silvester Gnjezda, Mošnje; Silvester Klanšek, 88, posestnik in gostilničar, Senovo; Viktor Lešnik, Celje; Franc Eržen, up., Škofja Loka; Ivanka Marinko r. Dermastja, Stanežič; Olga Drobnič r. Zupančič, Sodražica; Evfemija Žerdin, žički; Marija Ulčakar r. Kovač, Novo mesto; Janez Grašič, borec za sev. mejo, Nožice; Marija Ahčin r. Kristan, Smartno pri Litiji; Štefka Mlinar, 50, Tržič (ne sreča v gorah); Terezija Golob, 67, Nevljice; Franja Cirk r. Jerala, up. učit., Kranj; Marija Kralj, Radohova vas; Marija Šinkovec r. Mohorčič, 86, Krško; Ana Junc r. Gorše, up., Laze; Martin Makar, up., Leskovec; Anton Verbič, up., 68, Brezovica pri Lj.; Marija Srakar, Jeršanova mama, Tomačev; Jožefa Grilj, Korunova mama, Motnik; Ruža Trauber r. Červinka, Polzela; Anica Hribnik, r. Kapš, Novo mesto; Ivanka Slavec, Vrhnika; Adolf Francelj, Ponikve; dr. Jurij Štempihar, up. univ. prof. na pravni fak. Lj. univerze, 88, Kranj.

DAROVALI SO:

Za tiskovni sklad Svobodne Slovenije sta darovala ga. Mimi Martinčič iz Kanade 10 dol. v spomin na raj. gdč. Mimi Petelin ter Valentin Tome šč. 10.000 v spomin na raj. Ivana Ovna. Iskrena hvala.

Uprava Svobodne Slovenije

SLOVENCİ V ARGENTINI

Osebnostne novice:

Krsta: Krščena sta bila v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj 14. oktobra: Sonja Stanič, hčerka Franceta in ge. Jelke roj. Mramor ter Andrej Danijel Samsa, sin Vinka in ge. Mimi roj. Mramor. Botrovali so: G. Vinko in ga. Mimi Samsa ter g. Franc in ga. Jelka Stanič. Krstil ju je msgr. Anton Orehar.

BUENOS AIRES

Slomškova proslava

Šolski odsek Zedinjene Slovenije je priredil v soboto 23. septembra 1978 v Slovenski hiši v Buenos Airesu proslavo v čast škofu Antonu Martinu Slomšku. Popoldne ob 16. uri je bila najprej maša za vse rajne in žive učitelje slovenskih šol v zdomstvu, po maši je pozdravil v dvorani mladino in starše predsednik ZS gospod Marjan Loboda, za njim pa je spregovoril besedo o velikem škofu gospod Franc Vitrih. Slomškove zasluge za slovensko šolstvo so nemilne; Blaže in Nežica je delo, s katerim se je svetniški škof uvrstil med svetovne vzgojitelje. Po govoru v čast slovenskemu narodnjaku, pisatelju in šolniku je mladina šole Josipa Jurčiča iz Carapachaya predstavila pravilčno igro Sneguljčica in sedem palčkov, v priredbi Marjana Willemparta in v režiji Tineta Kovačiča. Nastopilo je devetindvajset carapachayskih otrok pod vodstvom poštvalne učiteljice, gospe Majde Markež. Prisrčnemu igranju otrok so v dvorani navdušeno ploskali. Vzpodbudna proslava je bila venčana z lepim uspehom.

PRISTAVA

Srebrni jubilej Prešernove šole

V soboto 7. oktobra je slovenska šola na Pristavi proslavila 25 letnico svojega uspešnega in pomembnega dela. Ob številni udeležbi bivših in sedanjih učencev, njih staršev in k slovenski povabljenih predstavnikov naše slovenske skupnosti se je slovesnost začela s sv. mašo, ki jo je ob 19. uri opravil msgr. Anton Orehar in kateri je pel šolski zbor pod vodstvom g. Anke Gaser. Med navzočimi smo opazili zlasti predsednika NO g. Miloša Stareta z gospo, predsednika Zedinjene Slovenije g. Marjana Loboda z gospo, šolskega referenta Zedinjene Slovenije g. Vitriha in mnoge zastopnice in zastopnike učiteljskih moči slovenskih šolskih tečajev Velikega Buenos Airesa.

Po sv. maši smo prisostvovali akademiji, ki so jo za jubilej svoje šole pripravili sedanj in bivši učenci. Uvodoma je zbrane nagovoril predsednik pristavkega šolskega odbora g. Polde Golob. Pozdravil je vse, ki so se odzvali vabilu, se zahvalil vsem, ki so kakorkoli sodelovali s šolo in pri delu za proslavo jubileja in dal besedo slavnostnemu govorniku g. Marjanu Pogracju. Ta je poudarjal pomen naših slovenskih tečajev, za katere nas zavidajo mnogi, ki od zunaj prihajajo med nas. Spomnil se je obeh pokojnih pionirjev slovenskega šolstva v Argentini gg. Martina Mizerita in Aleksandra Majhna. Nato je podal nekaj statističnih podatkov tečaja, ki je imel prvo leto 10 učencev, danes pa jih ima 48. V vseh 25 letih je šlo skozi pristavske razrede

306 učencev in učenk. V učiteljskem zboru se je vrstilo 50 učnih moči, med katerimi zaslužita posebno omembo voditeljica šole od njenih prvih dni gdč. Mija Lamovšek. Z besedami iskrene hvaležnosti se je spomnil tudi zaslužnih pokojnih sodelavcev Ivana Kopača, Lojzeta Oblaka in Franca Medica. Zadnje njegove besede pa so veljale mladini, katero je vzpodbujal, naj samozavestno in ponosno hodi po poti potomcev dveh svetov, dveh domov, da bo med nami ostal vedno živa Slovenija.

Govornik je bil za svoja izvajanja nagrajen z navdušenim priznanjem.

Odgnil se je zastor in na polno zasadenem odru se je pred gledalci pojavila vsa pristavska šolska mladost v pestrih narodnih nošah. Po tekstu, ki ga je pripravila gdč. Mija Markež, so lepo izvedli zborna deklamacijo, posvečeno jubileju, Prešernu — čigar ime nosi tečaj, narodu in domovini. Ob spremljavi na klavirju (nova pristavska pridobitev) so nato vsi otroci zapeli Prešernovo Zdravico. Skozi spalir je po dvorani prikoralo trojica z novo slovensko zastavo, pozdravljeno s petjem himne in ploskanjem. Zastavi na čast so nato nastopajoči dovršeno deklamirali še dr. Tineta Debeljaka slavospev Slovenski zastavi in svoj prizor končali z ljubkim belokranjskim plesom.

Drugi del akademije je bil na skrbi bivših učencev tečaja. Pripravili so za večer Premrlovo spevoigro-enodejanko Pomlad (besedilo Mirjam Tozon). Res lepo so nas presenetili vsi nastopajoči: Meglica (ga. Nevenka Golob), Zvonček (gdč. Lučka Pavšer), Čebelica (gdč. Sonja Čop), Rosna kapljica (Cvetka Kopač), Trobentica (gdč. Nadi Kopač), Sonce (Gusti Čop), Teloha (gdč. Marija Kopač in Angelica Petek), Veter (Pavle Pleško), Muren (gdč. Mimi Kovač), Polž (gdč. Jožica Kopač), Kukavica (gdč. Ivanka Čop) ptički (Veronika Bras, Marka Boh, Pavelca Petek in Zofija Golob) ter Pomlad (gdč. Anica Rode). Izvedba prizora je bila dovršena, petje dobro naštudirano in pravilno podano. Pevke in pevci zaslužijo res pohvalo in priznanje. S klavirjem je prizor spremljala ga. Anka Gaserjeva, ki je z nastopajočimi naštudirala pevski del, igralskega pa je imel na skrbi g. Miha Gaser, ki je režijsko pripravil cel večer in spet dokazal, da je odlični režiser in dober scenograf. Skupno z go. Anko sta bila deležna posebnega priznanja.

Za konec je spregovoril še šolski referent Zedinjene Slovenije g. Vitrih, ki je izrazil še posebno priznanje voditeljici Prešernovega tečaja gdč. Miji Markeževi, ki je v znak priznanja prešla lep šopek rdečih nageljev. Enako tudi njena skrbna gospa mama.

Po akademiji so bili zbrani povabljeni v spodnje prostore na zakusko, pri kateri je g. Miloš Stare izrazil predsedniku šolskega odbora g. Poldetu Golobu čestitke NO k jubileju šole. Prav tako gdč. Miji Markež za njeno poštvalno delo vseh teh 25 let. V prijetnem razpoloženju se je družba zadržala na Pristavi še precej časa in se zadovoljna razšla v zavesti, da je prisostvovala lepi prireditvi v proslavo pomembnega dogodka naše Zdomske Slovenije.

J. S.

Prosimo, ne odlašajte s poravnavo naročnine!

Slovenska žena in Majniška deklaracija

Glavni narodni in politični sunek v smeri osvoboditve slovenskega naroda izpod avstroogrške večstoletne nadvlade je vsekakor med 1. svetovno vojno dala znamenita Majniška deklaracija, ki jo je v dunajskem parlamentu prebral maja 1918 slovenski poslanec dr. Anton Korošec. Dejansko je za vse slovenske narode v avstroogrskem imperiju z Majniško deklaracijo zahteval svobodo, ko je to zahtevo postavil za Slovenijo in sprožil plaz, ki ga avstroogrski policijski in državni aparat ni mogel več ustaviti. Imperialna germanška tvorba, katere večino so sestavljali podjarmljeni slovanski narodi, med njimi slovenski, je začela nezadržno drveti v razsulo.

Dr. Anton Korošec si je seveda kot odlični politični strateg zavaroval hrbet s tem, da si je za svoj zgodovinski nastop v dunajskem parlamentu zagotovil zaslobo slovenskega naroda, ne samo nasproti Avstrijcem, temveč tudi nasproti domačim omahljivcem v vrstah SLS, ki jih je vodil sicer izkušen in preudaren, a navadno neodločen dr. Šušteršič. Ta se namreč ni mogel odločiti potegniti slovenski narod iz okvira avstroogrške monarhije.

SLS je zato organizirala po vsej Sloveniji za Majniško deklaracijo pobiranje podpisov Slovencev, ki bi se strinjali z dr. Koroščevo politiko odcepa Slovenije iz avstroogrškega oklepa. Po vsej Sloveniji je bilo v kratkem mesecu dni nabranih nad 300.000 podpisov, ki so pomenili neke vrste narodni plebiscit, če vzamemo v poštev dejstvo, da so podpisovali po večini samo možje kot dru-

žinski poglavarji in da je bilo več desetisočev mladih mož in očetov tedaj mobiliziranih in raztresenih po raznih bojiščih.

Tako v matični domovini kakor v slovenski politični emigraciji živi še nekaj redkih prič te vsenarodne akcije, ki so osebno aktivno sodelovale v njej. Uredništvo našega tednika je pobrskalo po kartoteki svojih naročnikov za Slovenci, ki bi bile aktivno sodelovale pri podpisni akciji — večinoma so jo namreč izpeljale slovenske dekleta, takrat dvajsetih let in mlade matere, ker fantov in mladih mož takrat ni bilo doma, temveč so trpeli bodisi po ujetniških taboriščih ali pa umirali na avstrijskih bojiščih. V Velikem Buenos Airesu, natančneje v Berazategui, je uredništvo odkrilo takšno dekle v osebi ge. Anastazije Cvetke, roj. Zajec iz Žirov na robu Poljanske doline ter jo naprosilo, da je odgovorila na nekatera vprašanja.

Ga. Anastazija je z veseljem ustregla uredniku, ki jo je obiskal in je pogovor potekel med drugim takole:

Urednik: Vaš rojstni kraj so Žiri v Poljanski dolini. Koliko duš je štela žirovska fara v letih, ko se je podiral avstroogrski imperij?

Ga. Anastazija: Okrog 5000 oseb, kar pomeni, 2500 ženskega in 2500 moškega spola. Od teh zadnjih jih je bilo približno 200 otrok, okoli 1000 jih je bilo po bojiščih ali v vojnem ujetništvu, tako, da je bilo v fari, se pravi doma, okoli 1000 moških oseb.

U.: Kako je bila fara takrat politično opredeljena?

Ga. A.: Približno polovico moških, se pravi ok. 500, je bilo pripadnikov SLS, ostala polovica pa so bili po večini pristaši liberalne stranke in nekaj malega socialdemokratov.

U.: Kakšna je bila organizacija SLS v Žireh v tistem času?

Ga. A.: Leta 1908 je bilo ustanovljeno Katoliško izobraževalno društvo, ki se je leta 1918 preimenovalo v Prosvetno društvo. Začetki so bili skromni, kakor vedno. Med poborniki je bil župnik Pavel Perko, okrog katerega so se zbrali katoliški možje in fantje, za njimi tudi dekleta. Prosvetni dom je hitro zrasel, članstvo se je hitro večalo, tako, da smo pred koncem 1. svetovne vojne v Žireh imeli nad 500 članov. Iz Ljubljane je v Žiri začel prihajati katoliški dnevnik „Slovenec“, ki smo ga otroci raznašali od hiše do hiše. Med učitelji-cami je bila v prvih razvojnih letih prosvetnega dela v Žireh posebno delavna učiteljica Rejčeva.

U.: In med vojno?

Ga. A.: V Prosvetni dom, ki je imel zgrajen tudi lep oder, smo zahajale večinoma samo dekleta, ker pač fantov ni bilo doma. Velike zasluge, da smo vzdržale prosvetno skupnost, je imela znana klekljarica Pelhanova, ki se je posvečala tudi režiranju iger, tako, da oder ni v vojnem času sameval.

U.: In narodno-politično delo?

Ga. A.: Dekleta tudi v tem nismo mirovale. Nadomestiti je bilo treba moške in fante. Od staršev smo bile vzgojene v verskem in narodnem slovenskem duhu, za krepitev narodne zavesti pa so še pomagala poročila iz bojišč, ki so bila za Avstrijo in Madžarsko vedno slabša. Iz Ljubljane smo dobivali v Žiri poročila in navodila za naše zadržanje do dogodkov, ki so se hitro bližali. Vsi

smo vedeli za dr. Korošca in za dr. Šušteršiča. Za nas mlade ni bilo dvoma, kam naj se odločimo. Saj poznate tisto delitev na starine in mladine. Mladi nismo mogli razumeti dr. Šušteršiča, da je bil tak omahljivec. Tudi takratni župnik Logar je bil šušteršijanec in je zato veliko trpel njegov vpliv na mlade. Dekleta smo še posebno nastopale proti dr. Šušteršiču, ker ni nastopal proti Avstriji, državi, ki nam je pobrala naše fante, od katerih se mnogi niso več vrnili. Saj veste, mnoge smo imele svoje zaročene na frontah. Nismo hotele, da bi žrtvovali svoja življenja za državo, ki nam ni bila domovina. Enako so nastopale tudi žene in matere za svoje moške in očete. Dr. Korošec je nesporno potegnul za sabo večino prebivalstva, ko smo vedeli, da mu gre za razbitje države, ki nam je jemala moške in fante in nas sploh smatrala za drugovrstne državljanke.

U.: Kako je prišlo do podpisne akcije?

Ga. A.: Iz Ljubljane smo v Prosvetni dom dobili sporočilo, da moramo organizirati to akcijo. Dr. Korošec nujno potrebuje zaslobo čim večjega števila Slovencev, ker hoče v dunajskem parlamentu podvzeti akcijo za odločilni korak v smeri slovenske samobitnosti. Dobili smo nabiralne pole za pobiranje podpisov. Ne spominjam se več točno napisa na njih, bilo pa je govora za svobodo Slovencev, pod vodstvom dr. Antona Korošca. Ker fantov ni bilo doma, so sklicali v Prosvetni dom nas dekleta. Za akcijo se nas je prijavilo nad 40 deklet. Razdelile smo si žirovsko farno med seboj in v dvoje hodile od hiše do hiše za podpisi. Le v redkih družinah je gospodar, ki zaradi starosti ni bil na fronti in je zato bil doma, odklonil

podpis. Tudi po liberalnih družinah smo nabrale nekaj podpisov, medtem ko so mnogi od teh odklonili podpis, ne, ker da bi bili za Avstrijo, temveč ker so bili močno nastrojeni proti duhovnikom in Cerkvi. Dr. Anton Korošec pa je bil duhovnik. Nekateri možje so sicer dvomili v uместnost akcije, a so kljub temu podpisali.

U.: Koliko časa je trajala podpisna akcija?

Ga. A.: Pri nas v žirovski fari približno mesec dni. Nabrale smo nad 300 podpisov družinskih poglavarjev, kar je bil za stvar lep uspeh. Napolnjene pole smo potem oddale odboru Prosvetnega doma, ki jih je poslal v Ljubljano. Ko je dr. Korošec prebral Majniško deklaracijo v dunajskem parlamentu in od dal z njo nad 300.000 slovenskih podpisov kot dokaz hotenja našega naroda, smo bile srečne, da smo tudi me, žirovska dekleta, k tej akciji dodale svoj delež.

U.: Kako ste dočakali v Žireh razsulo Avstro-ogrške, kot posledice Majniške deklaracije, podpise z vašim sodelovanjem?

Ga. A.: Razen nekaj redkih izjem dr. Šušteršičevih pristašev so po vseh žirovskih domovih zavihrale ob novice konca vojne in razsula države slovenske zastave. Na prostoru pred župnijsko cerkvijo se nas je zbralo mladine v narodnih nošah več desetih, organizirali smo godbo in narodne plesne in se zavrteli v kolo. Rajanja, petja in muzike ni bilo konca v pozno noč, kljub temu, da župniku Logarju to ni bilo posebno všeč. Pa slovenskega narodnega razvoja ni bilo mogoče ustaviti. Avstrijska preteklost je za vedno utonila v zgodovino.

P. F.

Nove preiskave „svetega prta“

Letos se je katoliška Cerkev spet odločila in je prejšnji mesec izpostavila javnosti v katedrali v Torinu v Italiji v češčenje in na ogled „sveti prt“, v katerega je bilo po tradiciji zavito Kristusovo truplo, ko so ga položili v grob. Na prtju je ostal odtis Jezusovega trupla z vsemi znaki njegovega fizičnega trpljenja.

Zadnjikrat je bil prt razstavljen javnosti pred 45 leti. Letos si ga je ogledalo nad 3,3 milijona ljudi. Največ ljudi je šlo mimo razstavljenega prta minulo nedeljo, in sicer nad 200.000. Prt je bil razstavljen v skrinji z neprebojnim steklom.

V nedeljo 8. t. m. je ob zaključku razstavitve torinski nadškof Ballestre imel slovesno mašo, nakar so prt prenesli v posebno kriptu, kjer ga bodo sedaj do zadnjih podrobnosti in z naj-

modernejsimi tehničnimi pripomočki pregledali mednarodni strokovnjaki in znanstveniki, da bi dokončno ugotovili njegovo avtentičnost.

Konec prejšnjega tedna so imeli ti znanstveniki v Torinu zborovanje, na katerem so razpravljali o svetem prtju in o pozitivnih in negativnih ugotovitvah glede njegove avtentičnosti. Večina znanstvenikov ugotavlja, da je po dosedanjih ugotovitvah star skoro 2000 let in da bi „risba“ na njem mogla v resnici biti odtis Kristusovega trupla, ko so ga sneli s križa in ga položili v grob.

OBVESTILA

SOBOTA, 21. oktobra:

Redni pouk Slov. Srednješolskega tečaja rav. Marka Bajuka ob 15 uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 22. oktobra:

Proslava Misijonske nedelje v Slovenski hiši.

SOBOTA, 28. oktobra:

Predavanje prof. dr. M. Komarja v Slovenski hiši ob 16 v priredbi SKAS-a.

Manifestacijsko zborovanje ob 60-letnici Narodnega praznika in dneva slovenske zastave v Slovenski hiši.

NEDELJA, 29. oktobra:

Pristavski dan s celodnevni sporedom. Pričetek ob 11. uri, opoldne kosilo, popoldanski program začne ob 15. uri.

Polaganje venca ob Narodnem prazniku pred spomenik grala. San Martina ob 11 uri.

SOBOTA, 4. novembra:

IX. kulturni večer SKA, predava Jože Bokalič CM: Teologija osvoboditve v Južni Ameriki. Slovenska hiša, ob 20 uri.

SREDA, 8. novembra:

Sestanek Zveze slov. mater in žena v Slovenski hiši ob 17 uri. Predavala bo psihologinja lic. gđ. Terezka Prijatelj.

NEDELJA, 12. novembra:

Berazategui. 13. obletnica blagoslovitve Doma. Celodnevna prireditve.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Učiteljska seja, šolskega odseka ZS, bo v sredo 26. oktobra ob 20. uri v Slovenski hiši.

Počitniška šolska kolonija bo od 26. do 10. januarja v cordobskih hribih pri dr. Hanželiču. Prijave sprejema pisarna Zedinjene Slovenije od 16 do 20 ure vsak dan, razen ob sobotah.

60 letnica SLOVENSKEGA NARODNEGA PRAZNIKA 29. oktobra IN POČASTITEV DNEVA SLOVENSKE ZASTAVE Vseslovensko manifestacijsko zborovanje sobota, 28. oktobra 1978 v Slovenski hiši

Ob 18. uri: Sv. maša v slovenski cerkvi

Ob 19. uri: Manifestacija slovenskega duha v besedi in pesmi

- Slovesen vzhod v dvorano: delegacije slovenskih Domov, društev in organizacij, s slovenskimi zastavami
- Argentinska in slovenska himna
- Pozdrav — Pavel Fajdiga, predsednik pripravljalnega odbora
- Slovenska mladina v narodnem občestvu — Andrej Grohar, predsednik SKAD-a
- Slovenska žena in narodno delo — ga. Marjana Batagelj
- Slavospev slovenski zastavi (dr. Tine Debeljak) — deklamirajo učenke in učenci Prešernove šole na Pristavi
- 29. OKTOBER — Iz preteklosti v prihodnost — Miloš Stare, predsednik Narodnega odbora za Slovenijo
- Slovenska žena in Majniška deklaracija — Simbolična počastitev
- Ustoličenje karantanskih vojvod — kantata — (dr. F. Cigan), izvaja slovenski pevski zbor Gallus pod vodstvom dr. Savellija

Vstopnine ni. Za kritje stroškov prostovoljni prispevki.

SLOVENSKI NARODNI PRAZNIK 29. OKTOBRA ob 60-letnici

v nedeljo, 29. t. m., ob 11. uri

položitev slovenskega venca

pred spomenik grala. San Martina
v Buenos Airesu

NARODNE NOŠE LEPO VABLJENE!

Slovenska vokalna skupina "Karan-tanija" bo nastopila z glavnim metodičnim zborom v soboto 21. oktobra ob 20.30 uri v Cooperativa Haedo Sur, Rivadavia 16200.

Pristavski dan

Nedelja, 29. oktobra 1978
na Slovenski Pristavi

- Ob 11. uri — Dviganje zastav
- Argentinska in slovenska himna
- Sv. maša v kapeli sv. Cirila in Metoda
- Ob 12.30. uri — Slavnostno kosilo
- Ob 15. uri — Na odru pod košatim ombujem:
- Prihod zastav povabljenih slovanskih gostov
- Pozdrav — Pavel Fajdiga, predsednik Društva Slovenska Pristava
- Slavnostni govor — g. Jože Košiček
- Mladi v narodnem občestvu (špansko) Pavel Fajdiga ml.
- Narodni plesi, petje in glasba — Čehi, Hrvati, Poljaki, Srbi, Ukrajinci, Slovenci
- Prosta zabava

LEPO VABLJENI VSI NA NARODNO SLAVJE NA ZELENIM PRISTAVI!

PODRUŽNICE:

EZEIZA

Ruta 205 (nasproti postaje)
Tel. 295-1197

C. SPEGAZZINI

Av. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO

Almafuerte 3230
(eno kvadro od občine)

LOMAS DE ZAMORA

Hipólito Yrigoyen in Laprida

OSREDNJA HIŠA:

LOMAS DE ZAMORA

Av. Hipólito Yrigoyen 8854/62

Tel.: 243-2291

(med Boedo in Sáenz)

Vse za dom

Pohištvo

Dekoracije

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158

1407 Buenos Aires,

Argentina

T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavle Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correo
Argentino
Central (B)

FRANQUEO PAGADO

Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA

Concesión N° 5824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 1.419.886

Naročnina Svob. Slovenije za l. 1978:
za Argentino: \$ 12.000 (1.200.000), pri
pošiljanju po pošti \$ 14.000 (1.400.000);
ZDA in Kanada pri pošiljanju z avio-
sko pošto 25 USA dol.; obmejne dr-
žave Argentine 20 USA dol.; Avstra-
lija 31 USA dol.; Evropa 28 USA dol.;
ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje
z navadno pošto 19 dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, 1101, Buenos Aires, T. E.
33-7213.

KREDITNA ZADRUGA

"SLOGA" z o. z.

BME. MITRE 97

RAMOS MEJIA

T. E. 658-6574

URADNE URE:

PONEDELJEK, SREDA IN PETEK
OD 15. DO 19. URE.

V Slovenskem domu v Carapachayu

BO V NEDELJO, 20. OKT. OB
11.30 sv. maša za bivšega kate-
heta, pokojnega Stanka Škrbeta.
Po maši bo družinsko kosilo na
čast materam. Čisti dobiček je
namenjen šolskim potrebam.

Rojaki lepo vabljeni,
posebno pa še bivši učenci.

Slovenski pevski zbor v San Martinu

vabi vse rojake na

KONCERT CERKVENE GLASBE

Ob 30-letnici zborovega delovanja

Koncert bo v soboto 11. novembra, točno ob 20. uri v kapeli
Presvetega Srca (nasproti Slov. doma).

Počitniški dom v kordobskih gorah

bo za slovensko govoreče, ki iščejo zdravje in oddih zopet odprti od 12.
januarja 1978 pa do konca februarja 1979. Prijavite se čimprej z na-
vedbo dneva prihoda in vrnitve na naslov: Dr. Hanželič, Champagnat
55, Luján 6700.

PUERTAS PLEGABLES
Intermodule

desde \$22.500.-m2
en maderas, vitraux,
laminados plásticos y
telas vinílicas

Fábrica, Ventas
y Envíos Interior:
Rio de Janeiro 677 Cap. Fed.
812-7490 y 2069

Sucursales:
Capital: Av. Juan B. Justo 3976
San Miguel:
Av. León Gallardo 383

INTERMODULO

opozarja posebej

Slovenec

na

svoje izdelke

SLOGA SPOROČA - SLOGA SPOROČA - SLOGA

- "KDO ZNA, KDO VE?" SLOGA BO TUDI LETOS PRIREDILA TO NAGRADNO TEKMOVANJE ZA NAŠO ŠOLSKO MLADINO. (V SOBOTO, 11. NOVEMBRA OB 15. URI V SLOVENSKE HIŠI.) INFORMACIJE IN PRIJAVE V PISARNI SLOGE IN PRI VODSTVIH ŠOLSKIH TEČAJEV.
- ORIGINALE ZA NOVI SLOVENSKE TELEFONSKI IMENIK BO MO TE DNI POSLALI V TISK. PROSIMO, SPOROČITE MOREBITNE SPREMEMBE TELEFONSKIH ŠTEVILK V PISARNO SLOGE NA TEL. 658-6574.
- IZŠLA JE PRVA ŠTEVILKA INFORMATIVNEGA GLASILA "STIK", KI BO BREZPLAČNO RAZDELJENA ČLANOM SLOGE TER NJENIM PRIJATELJEM. ČE GLASILA SE NISTE PREJELI, SPOROČITE V PISARNO SLOGE.
- VEZANE DELNICE SO VZBUDILE VELIKO ZANIMANJE. NE POZABITE, DA SO ZA VPIS DO 31. OKTOBRA T. L. ŠE POSEBNE UGODNOSTI.

NE ODLAŠAJTE! POZANIMAJTE SE! V SLOGI JE MOČ!